

Wtorek, 12 marca 2019 r.

P8_TA(2019)0136

Wniosek o uchylenie immunitetu Jeana-Marie Le Pena

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Jean-Marie Le Pena (2018/2247(IMM))

(2021/C 23/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Jean-Marie Le Pena przekazany w dniu 5 września 2018 r. przez ministerstwo sprawiedliwości Republiki Francuskiej na podstawie wniosku prokuratora generalnego przy Sądzie Apelacyjnym w Paryżu i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 22 października 2018 r. w związku z postępowaniem prowadzonym przez sędziów śledczych pod zarzutem nadużycia zaufania, współsprawstwa w nadużyciu zaufania, oszustwa popełnionego przez zorganizowaną grupę, fałszerstwa i posługiwania się fałszywymi dokumentami oraz pozorowania pracy przez pozorowanie zatrudnienia pracowników w związku z warunkami zatrudnienia asystentów parlamentarnych,
  - po wysłuchaniu wyjaśnień Jean-François Jalkha, który wystąpił w zastępstwie Jean-Marie Le Pena zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
  - uwzględniając art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
  - uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r. oraz 17 stycznia 2013 r. (1),
  - uwzględniając art. 26 Konstytucji Republiki Francuskiej,
  - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0167/2019),
- A. mając na uwadze, że sędziowie śledczy w sądzie wielkiej instancji w Paryżu złożyli wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Jean-Marie Le Pena, żeby wysłuchać jego wyjaśnień w związku z zarzucanymi przestępstwami;
- B. mając na uwadze, że wniosek o uchylenie immunitetu Jean-Marie Le Pena dotyczy zarzucanych przestępstw polegających na nadużyciu zaufania, współsprawstwie w nadużyciu zaufania, oszustwie popełnionym przez zorganizowaną grupę, fałszerstwie i posługiwaniu się fałszywymi dokumentami oraz pozorowaniu pracy przez pozorowanie zatrudnienia pracowników w związku z warunkami zatrudnienia asystentów posłów do Parlamentu Europejskiego należących do Frontu Narodowego;
- C. mając na uwadze, że postępowanie zostało wszczęte w dniu 5 grudnia 2016 r. w następstwie postępowania wstępnego rozpoczętego po doniesieniu przez ówczesnego przewodniczącego Parlamentu Europejskiego w dniu 9 marca 2015 r. w związku z pewną liczbą asystentów parlamentarnych posłów do Parlamentu Europejskiego należących do Frontu Narodowego;
- D. mając na uwadze, że podczas przeszukania w siedzibie Frontu Narodowego, którego dokonano w lutym 2016 r., przejęto pewną liczbę dokumentów z biura skarbnika Frontu Narodowego, z których wynika, że partia chciała poczynić „oszczędności” dzięki przejęciu przez Parlament Europejski wynagrodzeń pracowników partii w związku z ich statusem asystentów parlamentarnych;

(1) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., *Wagner/Fohrmann i Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., *Wybot/Faure i inni*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., *Mote/Parlament*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Wtorek, 12 marca 2019 r.

- E. mając na uwadze, że z analizy schematu organizacyjnego Frontu Narodowego, opublikowanego w lutym 2015 r., wynika, że spośród 23 posłów do Parlamentu Europejskiego z ramienia Frontu Narodowego i 54 asystentów parlamentarnych, jedynie 15 posłów oraz 21 krajowych asystentów parlamentarnych i 5 akredytowanych asystentów parlamentarnych figurowało w tym schemacie; mając na uwadze, że pewna liczba asystentów parlamentarnych zgłaszała, że miejscem ich pracy – niekiedy w pełnym wymiarze czasu pracy – jest siedziba Frontu Narodowego w Nanterre, chociaż mieszkają w odległości od 120 do 945 km od zgłoszonego miejsca zatrudnienia; mając na uwadze, że z obecnego etapu dochodzenia wynika, że ośmiu asystentów parlamentarnych nie wykonywało praktycznie żadnej pracy w zakresie pomocy parlamentarnej lub zajmowało się tą pracą w marginalnym wymiarze czasu;
- F. mając na uwadze, że w wyniku podjętych czynności stwierdzono także okoliczności budzące wątpliwości co do faktycznego sprawowania obowiązków w Parlamencie Europejskim danych asystentów parlamentarnych, mianowicie:
- umowy o pracę w charakterze asystenta posła do PE zawierane między dwiema umowami o pracę dla Frontu Narodowego;
  - kumulacja umów o pracę w charakterze asystenta posła do Parlamentu Europejskiego i umów zawartych z Frontem Narodowym;
  - umowy o pracę zawarte z Frontem Narodowym natychmiast po umowach o pracę w charakterze asystenta posła do PE;
- G. mając na uwadze, że postępowanie wykazało, iż jako poseł do Parlamentu Europejskiego Jean-Marie Le Pen zatrudnił asystenta parlamentarnego w 2011 r., lecz ten asystent parlamentarny poinformował w toku postępowania, że pracował nad kampanią wyborczą innego posła do Parlamentu Europejskiego w omawianym okresie; mając na uwadze, że Jean-Marie Le Pen zorganizował wypłatę wynagrodzenia asystentów parlamentarnych trzem innym osobom, chociaż nie wykonały one praktycznie żadnej pracy w tym charakterze;
- H. mając na uwadze, że w wyniku podjętych czynności stwierdzono także, że jako ówczesny przewodniczący Frontu Narodowego w chwili zarzucanych przestępstw Jean-Marie Le Pen wprowadził system, wykryty przez Parlament Europejski, służący finansowaniu wynagrodzenia części pracowników Frontu Narodowego ze środków UE dzięki zawarciu umów parlamentarnych z osobami, które w rzeczywistości pracowały na rzecz tej partii, lekceważąc tym samym obowiązujące przepisy unijne;
- I. mając na uwadze, że sędziowie śledczy uważają za konieczne przesłuchanie Jean-Marie Le Pena;
- J. mając na uwadze, że Jean-Marie Le Pen odmówił stawienia się na wezwania osób prowadzących dochodzenie w dniu 21 czerwca 2018 r. i uczynił to samo w związku z wezwaniem do stawienia się przed sędziami śledczymi w lipcu 2018 r., powołując się na immunitet parlamentarny;
- K. mając na uwadze, że z uwagi na konieczność przesłuchania Jean-Marie Le Pena w sprawie stawianych mu zarzutów właściwy organ złożył wnioski o uchylenie immunitetu posła;
- L. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom ich parlamentu;
- M. mając na uwadze, że zgodnie z art. 26 francuskiej konstytucji „żaden członek parlamentu nie może być aresztowany ani poddany pozbawieniu lub ograniczeniu wolności w sprawach dotyczących zbrodni lub występku bez zgody prezydium izby, do której należy; zgoda taka nie jest wymagana w przypadku schwytania na gorącym uczynku lub skazania prawomocnym wyrokiem”;
- N. mając na uwadze, że nie ma dowodów na *fumus persecutionis* ani powodów, by je podejrzewać:
1. postanawia uchylić immunitet Jean-Marie Le Pena;
  2. zobowiązuje przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji minister sprawiedliwości Republiki Francuskiej i Jean-Marie Le Penowi.
-